

Ravn: Naar jeg har benyttet Lejligheden til at begrunde min Stilling til Lovforslaget, har det vakt en vis Uro i forskellige Lejre, og de ærede Medlemmer fra Fakse (Stauning) og Langeland (P. Munch) have gjort en Række Forsøg paa at overbevise mig om det gale i min Stilling. Jeg vil kun sige de Herrer: Jeg er aldeles ikke rokket. Jeg staar bestemt der, hvor jeg stod før. Jeg hørte deres blide Røster, men hvis de virkelig ville gøre sig den Ulejlighed at overbevise mig, maa de tage bedre fat. Med Hensyn til det udtalte Ønske om, at jeg skulde faa Lejlighed til at blive arbejdsløs, vil jeg sige, at det skulde man dog ikke ønske, thi saa blev der jo en arbejdsløs mere. Men jeg vil kun sige de Herrer, hvad jeg vilde gøre, hvis jeg var arbejdsløs. Saa vilde jeg se at faa Arbejde, og kunde jeg ikke faa det paa de behageligste Pladser, vilde jeg søge hen paa andre Pladser; der er Arbejde at faa i Landet.

Det er af Hensyn til to Ting, jeg har bedt om Ordet. Jeg mener, at man har gjort mig lidt Uret, naar man har anført, at jeg har henvist Folk til Fattigvæsenet. Tværtimod, jeg sagde, at den eneste Maade, Kommunen har at ordne denne Sag paa, er ved Hjælp af Fattigvæsenet, som er hjemlet ved Loven. Men jeg gav ogsaa Anvisning paa, at det kunde være klogt, at man i visse givne Tilfælde hjalp Individet paa et saakaldt dødt Punkt paa en anden Maade, for at han ikke skulde falde over paa Fattigvæsenet. For det tredje henviste jeg til Arbejdsanvisningsanstalterne som Maaden, hvorpaa Kommunerne maatte søge at undgaa Arbejdsløsheden.

Den overvældende Arbejdsløshed, som vi have haft, er muligvis kommen paa Grund af sammenstødende Forhold, men den hidrører særlig fra, at der har været en umaadelig Indvandring fra Landkommunerne til Købstæderne for 5—10 Aar siden. Nu er den standset, og vi beholde til Dels ude i Kommunerne vor Ungdom. Er det nu virkelig Samfundets Skyld, at disse Mennesker rejse herind? Det, de rejse herind for, er alene for at tjene noget mere og muligvis for at have en behageligere Tilværelse, end de kunne faa paa Landet, men det kan dog ikke være Samfundets Skyld. Skulde det være saaledes, maatte vi kontrollere, hvor mange der skulde uddannes i hvert Fag, saa at der altid var tilstrækkeligt. Denne Kontrol have vi ikke. Nu kunne alle kaste sig over et Fag, og hvis den store Part kastede sig over et enkelt Fag, som altsaa ikke kunde føde dem alle, er Samfundet saa virkelig for-

pligtet til at underholde disse Mennesker, fordi de ikke kunne faa Arbejde i dette Fag? Her kommer i Virkeligheden det Forhold i Vejen, at Fagene ere adskilte, saa at man ikke kan gaa fra det ene Fag over i det andet. Dersom en Jordarbejder, hvis han magtede det, kastede sig ind i Murerfaget, vilde Murerfaget sige: Her maa du ikke komme. Det er en Indretning, som Fagforeningerne og Lavene have lavet. Skulle vi virkelig lide under det?

Det Offer, som vi efter Loven af 9. April 1907 bringe, er 250,000 Kr., det er det ordinære. Og hvilket Offer bringes der efter dette Lovforslag? Der ydes 200,000 Kr. udover det ordinære Tilskud til Hjælpekasserne, som ogsaa er 250,000 Kr. Nu har man ved dette Lovforslag hævet det til 450,000 Kr., vel paa Grund af hvad der staar i tredje Stykke af § 1 som Grundlag, nemlig den ekstraordinære Arbejdsløshed. Det maa være af den Grund, Tinget er gaaet med til at hæve Tilskuddet, ellers ved jeg virkelig ikke hvorfor. Naar det ærede Medlem mente, at Hjælpekasserne, som altsaa nu faa 450,000 Kr., brugte deraf ogsaa til andet Øjemed end til at hjælpe arbejdsløse, kan det godt være, han har Ret. Jeg vil haabe, at der vil kunne blive saa meget tilovers, at man kan hjælpe paa andre Omraader, hvor der er Nød. Men det virkelige Tilskud for Tiden til arbejdsløse er de ordinære 250,000 Kr. plus den forhøjede Sum, der gives her, altsaa 450,000 Kr.

Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) spurgte mig, hvorfor jeg nu vilde begynde at slaa Krykkerne fra Arbejderne, hvorfor jeg ikke begyndte et andet Sted, hvorfor jeg ikke begyndte et andet Sted, f. Eks. oppe ved de adelige Frøkener o. s. v. o. s. v. Dertil skal jeg sige, at det kommer af, at de ikke have været paa min Vej endnu. Disse her ligge for, og derfor tager jeg dem. Naar det ærede Medlem kommer med de adelige Frøkener, skal jeg være med til at slaa Krykkerne fra dem ogsaa.

Martin Olsen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) gik mærkværdigt udenom min Paavisning af den Uenighed, der i dette Spørgsmaal er mellem ham og hans Partifæller. Det synes, som om Højre deles i Atomer, i ganske smaa Partier paa én hver. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem: Er han enig med Poul Rasmusens Forslag, som jeg læste op, eller er han det ikke? Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, altsaa er han ikke enig med Poul Rasmusen.